

โลหะหนักกับ สิ่งแวดล้อมทางน้ำ

Knowledge
Through
Entertainment

ทุกคนควรรู้กันดีอยู่แล้วว่าสารตะกั่วอาจเป็นพิษได้ และเราก็อาจได้รับพิษจากสารตะกั่วผ่านการรับประทานหรือสูดดมฝุ่นผงจากสีเก่าๆ เข้าไป ตะกั่วนี้เรียกว่าเป็นโลหะหนัก และยังมีแหล่งโลหะหนักอื่นๆ ที่อาจเป็นพิษได้เช่นกัน ทั้งเบิน ทองแดง ปรอท นิกเกิล แคดเมียม สารหนู และโครเมียม ล้วนแต่เป็นโลหะหนักที่อาจเป็นพิษได้ในบางสภาพแวดล้อม ในการทดลองนี้ คุณจะได้ทดสอบผลกระทบของโลหะหนักประเภททองแดง (Cu) ที่มีต่อสภาพแวดล้อมทางน้ำที่มีหอยทากและพืชพรรณอยู่

ระยะเวลาที่ใช้

ปานกลาง (6-10 วัน)

ทุกคนควรรู้กันดีอยู่แล้วว่าสารตะกั่วอาจเป็นพิษได้ และเราก็อาจได้รับพิษจากสารตะกั่วผ่านการรับประทานหรือสูดดมฝุ่นผงจากสีเก่าๆ เข้าไป ตะกั่วนี้เรียกว่าเป็นโลหะหนัก และยังมีแหล่งโลหะหนักอื่นๆ ที่อาจเป็นพิษได้เช่นกัน ทั้งเบิน ทองแดง ปรอท นิกเกิล แคดเมียม สารหนู และโครเมียม ล้วนแต่เป็นโลหะหนักที่อาจเป็นพิษได้ในบางสภาพแวดล้อม

“โลหะที่เป็นพิษ รวมถึง “โลหะหนัก” คือโลหะและสารประกอบโลหะที่ได้รับการพิสูจน์แล้วว่าส่งผลเสียต่อสุขภาพของมนุษย์ โลหะเหล่านี้หลายชนิดมีความจำเป็นในการดำรงชีวิตโดยต้องอยู่ในปริมาณที่น้อยมาก อย่างไรก็ตาม หากมีปริมาณมากขึ้น โลหะเหล่านี้จะกลายเป็นพิษทันที มันอาจไปสะสมอยู่ในระบบชีววิทยาและเป็นอันตรายต่อสุขภาพอย่างยิ่ง” (OSHA, 2004)

ในโครงการวิทยาศาสตร์นี้ คุณจะได้เรียนรู้ว่าโลหะหนักธรรมดาอย่างทองแดง (Cu) สามารถเป็นพิษต่อสิ่งแวดล้อมทางน้ำได้หรือไม่ เหตุที่เราเลือกใช้ทองแดงเพราะมันเป็นโลหะหนักที่หาได้ง่ายและไม่เป็นพิษต่อมนุษย์มากนัก โดยจะใช้คอปเปอร์ซัลเฟตมาเป็นแหล่งของทองแดงที่ละลายน้ำได้ หมายความว่าเมื่อผสมกันน้ำ มันก็จะละลายหรือกลายเป็นสารละลายนั่นเอง

เรามักวัดค่าปริมาณไอออนในสารละลายเป็นหน่วยในล้านส่วน (ppm) หมายความว่าถ้ามีไอออนในสารละลาย 1 ppm แปลว่ามีไอออน 1 มิลลิกรัม (mg) อยู่ในสารละลายทุกๆ หนึ่งในสิบล (L) โลหะหนักจะปล่อยไอออนอิสระเข้าไปในสารละลายที่มีศักยภาพมาก และสามารถก่อให้เกิดผลกระทบด้วยปริมาณที่ต่ำมาก

ในโครงการนี้ ช่วงความเข้มข้นของสารละลายทองแดงที่เหมาะสมแก่การทดสอบจะอยู่ที่ 0 ppm (ไม่ใช่คอปเปอร์ซัลเฟตเลย) ไปจนถึง 0.4 ppm (เพิ่มทีละ 0.1 ppm) เป็นช่วงที่มีความเข้มข้นต่ำมาก ดังนั้นจึงต้องมีการวางแผนอย่างระมัดระวังในการทำสารละลาย เราจะแสดงวิธีสร้างสารละลายคอปเปอร์ไอออนที่มีความเข้มข้นของไอออนต่ำที่สุดที่จะทดสอบ ซึ่งก็คือ 0.1 ppm

การทำสารละลายคอปเปอร์ซัลเฟตที่มีความเข้มข้น 0.1 ppm หมายความว่าเราจะต้องใช้คอปเปอร์ซัลเฟต 0.1 มก. ในน้ำ 1 ลิตร อย่างไรก็ตามการวัดค่า 0.1 มก. นั้นทำได้ยากมาก อธิบายให้เข้าใจง่ายขึ้นก็คือ ธนบัตรดอลลาร์สหรัฐมีน้ำหนัก 1 กรัม หากตัดธนบัตรออกเป็น 1,000 ชิ้น แต่ละชิ้นก็จะมีน้ำหนัก 1 มก. แต่หากเศษธนบัตรแต่ละชิ้นที่ตัดไปแล้วถูกตัดแบ่งอีกสิบชิ้น ก็จะได้เศษธนบัตร 10,000 ชิ้น แต่ละชิ้นจะมีน้ำหนัก 0.1 มก. ซึ่งนี่คือปริมาณคอปเปอร์ซัลเฟตที่ต้องการในน้ำ 1 ลิตรเพื่อให้ได้สารละลาย 0.1 ppm ที่มีทั้งเข้าไว้กับชัดเจนแล้วว่าเหตุใดการชั่งน้ำหนักสิ่งของชิ้นเล็กๆ น้อยๆ ให้แม่นยำจึงเป็นเรื่องยาก!

นี่คือเหตุผลที่เราต้องหาวิธีอื่นในการผลิตสารละลายคอปเปอร์ซัลเฟตที่มีความเข้มข้น 0.1 ppm กล่าวคือเราจะมาสร้างสารละลายที่มีความเข้มข้นสูงกว่าที่เราจะใช้ทดสอบมาก ซึ่งเรียกว่าสารละลายสต็อก (stock solution) จากนั้นเราก็จะนำสารละลายสต็อกมาเจือจางเพื่อให้ได้ความเข้มข้นเท่ากับที่เราต้องการทดสอบ

ขั้นแรก ให้ชั่งน้ำหนักคอปเปอร์ซัลเฟตออกมาให้ได้ 1 กรัม (g) และนำไปผสมกับน้ำ 2 ลิตร (L) เขียนออกมาได้ดังนี้

คอปเปอร์ซัลเฟต 1 กรัม
น้ำ 2 ลิตร

โทษหนักกับ สิ่งแวดล้อมทางน้ำ

หมายความว่าคอปเปอร์ซัลเฟต 0.5 กรัม (หรือ 500 มก.) จะถูกละลายลงในน้ำ 1 ลิตร เกิดเป็นสารละลายคอปเปอร์ซัลเฟตที่มีความเข้มข้น 500 ppm แล้วเราจะลดความเข้มข้นของสารละลายได้อย่างไร? เราสามารถใช้สารละลายนี้หนึ่งหยดแล้วเรานำด้วยน้ำที่มีปริมาณมากขึ้น ในน้ำ 1 มิลลิลิตร (mL) จะมีประมาณ 20 หยด เมื่อรู้เช่นนี้แล้ว เราก็จะสามารถหาได้ว่าคอปเปอร์ซัลเฟตในน้ำหนึ่งหยดจะมีปริมาณเท่าใดโดยใช้วิธีการคำนวณต่อไปนี้

$$\begin{array}{l} \text{คอปเปอร์ซัลเฟต 1 กรัม} \\ \text{น้ำ 2 ลิตร} \end{array} = \begin{array}{l} \text{น้ำ 1 ลิตร} \\ \text{น้ำ 1000 มล} \end{array} \begin{array}{l} \text{น้ำ 1 มล} \\ \text{น้ำ 20 หยด} \end{array} = \begin{array}{l} \text{คอปเปอร์ซัลเฟต .000025 กรัม} \\ \text{น้ำ 1 หยด} \end{array}$$

ข้อมูลนี้ช่วยให้เราทราบว่าในน้ำหนึ่งหยดมีคอปเปอร์ซัลเฟต 0.000025 กรัม (เท่ากับ 0.025 มก.) หมายความว่าน้ำสี่หยดก็จะมีคอปเปอร์ซัลเฟต 0.1 มก. และเนื่องจากสารละลาย 0.1 ppm ก็คือปริมาณ 0.1 มก. ที่ละลายในน้ำ 1 ลิตร หากเราผสมสารละลายคอปเปอร์ซัลเฟต 500 ppm (0.1 มก.) สี่หยดเข้ากับน้ำ 1 ลิตร เราก็จะได้สารละลายคอปเปอร์ซัลเฟตที่มีความเข้มข้น 0.1 ppm

สารละลายคอปเปอร์ซัลเฟต 0.1 ppm คือทองแดงที่มีความเข้มข้นต่ำสุดที่เราจะกอดสกอนในสภาพแวดล้อมทางน้ำ คุณจะต้องเพิ่มปริมาณทองแดงลงไป (โดยการเพิ่มหยดสารละลาย) ในสภาพแวดล้อมจำลองเพื่อทดสอบผลกระทบของทองแดงที่มีความเข้มข้นสูงขึ้น หลังจากนั้นเติมทองแดงไปในสภาพแวดล้อมจำลองทั้งหมดแล้ว จึงจะใส่สิ่งมีชีวิตอย่างแห่นและหอยทากลงในแต่ละสภาพแวดล้อมจำลอง การเติมทองแดงไปจะส่งผลต่อสิ่งมีชีวิตในแต่ละสภาพแวดล้อมอย่างไรบ้าง?

ความปลอดภัย

การทดลองนี้ต้องอยู่ภายใต้การดูแลของผู้ใหญ่เมื่อต้องใช้งานและตรวจวัดคอปเปอร์ซัลเฟต อย่าสัมผัสผิวหนังและแว่นตานิรภัยเมื่อทำการวัด ทำจัดสารละลายคอปเปอร์ซัลเฟตและเบ็ดผมที่เหลือให้ถูกต้องตามระเบียบการกำจัดขยะแฉะของพื้นที่

คำศัพท์และกรอบความคิด

- โทษหนักและแหล่งที่มา
- ทองแดง (เหรียญ ก่อ สายไฟ ยาฆ่าเชื้อรา ยาฆ่าแมลง)
- ตะกั่ว (สีเก่า ตู้มน้ำหนักสำหรับตกปลา)
- นิกเกิล (เหรียญ แบตเตอรี่)
- ปรอท (เทอร์โมมิเตอร์, หลอดฟลูออเรสเซนต์)
- สารหนู (ยาฆ่าแมลงและสารกำจัดหนู)
- แคดเมียม (แบตเตอรี่)
- โครเมียม (การชุบโครเมียม, แบตเตอรี่, น้ำยาสี, สี)
- ความเป็นพิษต่อสิ่งแวดล้อม
- สิ่งแวดล้อมในน้ำ
- ละลายน้ำได้
- ไม่ละลายในน้ำ
- สารละลาย
- ส่วนต่อล้าน (ppm)
- ความเข้มข้น

โทษหนักกับ สิ่งแวดล้อมทางน้ำ

คำถาม

- กองถ่ายที่ละลายน้ำได้ส่งผลต่อระบบนิเวศในน้ำอย่างไร?
- สัตว์มีชีวิตทั้งหมดจะได้รับผลกระทบเหมือนกันหรือไม่?
- กองถ่ายปริมาณเท่าใดจึงจะสามารถส่งผลกระทบต่อ?

วัสดุและอุปกรณ์

- คอปเปอร์ซิลเฟตเพนตะไฮเดรต (1 กรัม) สามารถซื้อผงคอปเปอร์ซิลเฟตเพนตะไฮเดรตได้ที่ร้านขายสัตว์เลี้ยง โรงเพาะต้นไม้ หรือร้านขายอุปกรณ์บำบัดรักษาต้นพืชจากศัตรูพืช สำหรับยัดฉีดหรือเช็รา สวมแว่นตานิรภัยและถุงมือ และต้องมีผู้ใหญ่คอยดูแลเมื่อต้องจัดการและตรวจวัดคอปเปอร์ซิลเฟต
- แวนทานิรภัย
- หอยทากสำหรับเลี้ยงในบ่อน้ำขนาดเล็ก (อย่างน้อย 15 ตัว) - หาซื้อได้ตามร้านขายอุปกรณ์เลี้ยงปลา
- แหน (อย่างน้อย 50 อัน) - หาซื้อได้ตามร้านขายอุปกรณ์สำหรับบ่อปลาหรือตู้ปลา
- ภาชนะพลาสติกขนาดใหญ่แบบใช้ซ้ำได้และมีฝาปิด ปริมาตร 6 ถ้วย หรือ 48 ออนซ์ (อาจเป็นถุงซิปล็อกก็ได้) (5 ชั้น)
- ภาชนะใส่นมแบบรีไซเคิลและมีฝาปิด 1 แกลลอน (ล้างให้สะอาด)
- ปากกาเมจิก
- ถุงมือแบบใช้แล้วทิ้ง (อย่างน้อย 1 คู่) - หาซื้อได้ตามร้านขายยาใกล้บ้าน หากคุณแพ้น้ำยาง ให้ใช้ถุงมือไนล่อนหรือโพลีเอทิลีนแทน
- เศษกระดาษ
- ตะขิงใช้ในครัว
- น้ำขวด (7 ลิตร)
- ที่หยดยาหรือปิเปต
- สมุดบันทึกการทดลอง

โทษหนักกับ สิ่งแวดล้อมทางน้ำ

ขั้นตอนการทดลอง

1 ล้างภาชนะทุกใบให้สะอาดด้วยน้ำ อย่าใช้สบู่เพราะสบู่อาจไปเคลือบติดภาชนะพลาสติกและอาจเป็นอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตที่ใช้ในการทดลองของคุณ

2 เตรียมสารละลายสต็อก สารละลายสต็อกคือสารละลายที่มีความเข้มข้นสูงกว่าที่เราจะใช้ทดสอบ มีไว้เพื่อสร้างสารละลายที่มีความเข้มข้นน้อยกว่า (ในที่นี้คือความเข้มข้นที่เราต้องการทดสอบ)

ก) ใช้ปากกาเมจิกเขียนป้ายบนภาชนะใส่นมขนาด 1 แกลลอนว่า “สารละลายคอปเปอร์

ซิลเฟต (500 ppm)” เติมน้ำเต็ม 2 ลิตรลงในภาชนะใส่นมขนาด 1 แกลลอน

ข) สวมแว่นตานิรภัยและถุงมือให้เรียบร้อย นำคอปเปอร์ซิลเฟต ภาชนะใส่นมขนาด 1 แกลลอนที่มีน้ำอยู่ และตาชั่งไปเตรียมไว้ในบริเวณที่อากาศถ่ายเทได้สะดวก

ค) วางเศษกระดาษหนึ่งแผ่นลงบนตาชั่ง ระวังอย่าให้คอปเปอร์ซิลเฟตสัมผัสโดนผิวหนังหรือตาชั่ง (โดนกระดาษได้) แล้วตวงคอปเปอร์ซิลเฟตออกมา 1 กรัม

ง) ค่อยๆ ใช้นิ้วเศษกระดาษเป็นกรวยอย่างระมัดระวังเพื่อเทคอปเปอร์ซิลเฟตลงในภาชนะใส่นมขนาด 1 แกลลอนที่มีน้ำอยู่ ปิดฝาภาชนะให้แน่นแล้วค่อยๆ เขย่าจนคอปเปอร์ซิลเฟตละลายน้ำ อาจใช้เวลาสองสามนาทีในการละลาย

3 คุณจะต้องสร้างสภาพแวดล้อมทางน้ำจำลอง 6 แบบ โดยแต่ละแบบจะมีความเข้มข้นของไอออนทองแดงต่างกันดังที่แสดงในตาราง ใช้ปากกาเมจิกเขียนป้ายกำกับภาชนะพลาสติกแต่ละใบตามความเข้มข้นของสารละลายไอออนทองแดงที่คุณจะใส่เข้าไป (หน่วยเป็น ppm)

ปริมาณน้ำในภาชนะพลาสติก (มล)	จำนวนหยดของสารละลายคอปเปอร์ซิลเฟตที่ใส่ลงไป (500 ppm)	ค่าความเข้มข้นของไอออนทองแดงในภาชนะพลาสติก (ppm)
1,000 มล	0	0 ppm
1,000 มล	4	0.1 ppm
1,000 มล	8	0.2 ppm
1,000 มล	12	0.3 ppm
1,000 มล	16	0.4 ppm

โทษหนักกับ สิ่งแวดล้อมทางน้ำ

- 4 เติมน้ำ 1,000 มล. (1 ลิตร) ลงในภาชนะพลาสติกแต่ละใบ
- 5 ให้หยดสารละลายคอปเปอร์ซัลเฟต (500 ppm) ลงไปในภาชนะพลาสติกแต่ละใบตามตารางที่ 1 ด้านบน ค่อยๆ หยดสารละลายอย่างช้าๆ ทีละหยด
- 6 ใส่หอยทากลงไปในภาชนะอย่างน้อยสามตัว (ยิ่งเยอะยิ่งดีเพราะจะทำให้ได้ข้อมูลที่แม่นยำยิ่งขึ้น โดยต้องแน่ใจว่ามีจำนวนคนที่ทดลองการทดสอบ) อย่าลืมตรวจสอบให้แน่ใจว่าหอยทากตกลงไปคว่ำอยู่ถูกท่า ซึ่งจะช่วยให้คุณรู้ได้ว่าพวกมันยังมีชีวิตอยู่หรือไม่
- 7 ใส่แหน 10 ต้นลงไปในภาชนะแต่ละใบ ตรวจสอบให้แน่ใจว่าแหนแต่ละต้นมีก้าน (ส่วนที่ยื่นลงมา) และมีใบสองใบพอดี (ส่วนที่ลอยน้ำ)
  - ก) คุณจะต้องนับจำนวนใบของแหนแต่ละต้นเพื่อดูว่ามันจะแตกใบใหม่หรือไม่เมื่อเวลาผ่านไป
- 8 ในภาชนะแต่ละใบ ให้บันทึกจำนวนหอยทากและจำนวนใบของต้นแหนทั้งหมดในนั้น (วันแรกควรมี 20 ใบ)
- 9 สังเกตดูหอยทากทุกวันเป็นเวลา 5 วัน และจดบันทึกผลการสังเกตของคุณลงไปในตารางใบสมุดบันทึกการทดลอง ได้แก่ ตารางที่ 2 และ 3 ในการสังเกตแต่ละครั้ง ให้บันทึกจำนวนหอยทากที่ยังมีชีวิตอยู่และจำนวนใบแหนทั้งหมดในภาชนะแต่ละใบ

จำนวนหอยทากที่มีชีวิตอยู่					
ความเข้มข้นของคอปเปอร์ซัลเฟต	วันที่ 1	วันที่ 2	วันที่ 3	วันที่ 4	วันที่ 5
0 ppm					
0.1 ppm					
0.2 ppm					
0.3 ppm					
0.4 ppm					

โลหะหนักกับ สิ่งแวดล้อมทางน้ำ

จำนวนใบของแหวน					
ความเข้มข้นของคอปเปอร์ซิลเฟต	วันที่ 1	วันที่ 2	วันที่ 3	วันที่ 4	วันที่ 5
0 ppm	20				
0.1 ppm	20				
0.2 ppm	20				
0.3 ppm	20				
0.4 ppm	20				

10 สร้างกราฟผลลัพธ์ของคุณ

ก) ตระด้านล่างของกราฟ (แกน x) ให้ใส่ค่าความเข้มข้นของทองแดง (หน่วยเป็น ppm) และทางด้านซ้ายของกราฟ (แกน y) ให้จำนวนหอยทากที่ยังมีชีวิตอยู่สำหรับกราฟหมายเลข 1 หรือจำนวนใบแหวนสำหรับกราฟหมายเลข 2 เมื่อสิ้นสุดการทดลองแล้ว (วันที่ 5)

ข) สร้างกราฟของหอยทากและใบแหวนเมื่อเวลาผ่านไป ใส่เวลาบนแกน X (หน่วยเป็นวัน) และบนแกน Y ก็ให้ใส่จำนวนหอยทากที่ยังมีชีวิตอยู่สำหรับกราฟหมายเลข 3 หรือจำนวนใบแหวนทั้งหมดสำหรับกราฟหมายเลข 4

11 ตรวจสอบดูกราฟของคุณ สารหนูส่งผลกระทบอย่างไรต่อหอยทาก? แล้วส่งผลอย่างไรต่อแหวน? ความเข้มข้นของสารหนูส่งผลต่อผลกระทบอย่างไร?

12 ดังที่คุณเห็นจากข้อมูลที่ได้ คอปเปอร์ เพนตะไฮดรต ซิลเฟต จำเป็นต้องถูกกำจัดอย่างไร ความรับผิดชอบ ให้กำจัดมันตามระเบียบการกำจัดยาฆ่าแมลงในพื้นที่ของคุณ

ทางเลือกอื่นๆ ในการทดลอง

- พืชน้ำบางชนิดสามารถกำจัดโลหะหนักที่ปนเปื้อนอยู่ออกไปจากสภาพแวดล้อมในน้ำได้ ส่วนพืชบางชนิดก็ได้รับพิษจากมัน ลองทำการทดลองเพื่อเปรียบเทียบพันธุ์พืชน้ำดูว่าสายพันธุ์ใดที่มีความสามารถนี้ ใช้ชุดทดสอบหาปริมาณทองแดงเพื่อทดสอบน้ำในแต่ละวันหลังจากใส่พืชน้ำเข้าไปแล้ว
- เราเลือกใช้คอปเปอร์ซิลเฟตในการทดลองเพราะสามารถละลายน้ำได้ดี แล้วแหล่งทองแดงอื่นๆ สร้างปัญหาเหมือนกันหรือไม่? ลองใช้แหล่งธาตุทองแดงอื่นๆ เช่น ท่อ สายไฟ และแผ่นโลหะ และลองใช้ผลิตภัณฑ์โลหะอื่นๆ ที่มีสารพิษอยู่น้อย เช่น อลูมิเนียม (พอยล์ กระป๋อง) หรือสังกะสี (เหรียญ ลวด) แหล่งของโลหะธรรมดาเหล่านี้เป็นพิษต่อสิ่งมีชีวิตในน้ำหรือไม่? สิ่งสำคัญคืออย่าใช้ตะกั่วหรือปรอทในการทดลอง เนื่องจากอาจเป็นพิษร้ายแรงและส่งผลต่อพัฒนาการของเด็กได้